

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransenis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

7. De præparatione, quæ adhibenda est vt dignè quis sacram
Eucharistiam percipiat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

^a Infe. can. 7. c. feno. de celebrat. Miss. c. 1. de eust. Eucharist. c. Presbyter. de consecrat. dist. 2. ^b 1. Niceni fortè c. 14. ^c Conc. Rhe. c. 2. Cde. Lar. sub Innoc. 3. c. 26. c. praf. 93. dist. ^d Ancyran. c. 6. 1. Niceni. c. 12. Carth. 4. cap. 77. 78. Agath. c. 15.

mos, vt illud sumant, non vt adorent.
§ Eucharistia sacramentum non est ministran-

dum sub specie vini si infirmus non possit deglutire, sub specie panis.

Consuetudo^a afferuandi *a* in sacrario sanctam Eucharistiam, adeo antiqua est, vt eam sæculum etiam^b Niceni Concilij agnouerit. *β* Porro deferri ipsam sacram Eucharistiam ad infirmos, & hunc vsum diligenter in Ecclesijs conseruari, præter quam quod cum summa æquitate, & ratione coniunctum est, tum multis in^c Concilij præceptum inueniatur, & vetustissimo Catholice^d Ecclesie more est obseruatum, Quare sancta hæc Synodus retinendum, omnino salutarem hunc, & necessarium morem statuit.

Vide cap. Presbyter, de consecrat. dist. 2. cap. sanè, de celebrat. Missar. c. 1. de custodia Euchar. Durand. in rationali diuinorum officior. lib. 1. cap. 16. num. 10. Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 5. num. 9. Henriquez in summa lib. 8. cap. 28. §. 2. ¹ litt. H. Aegid. de Coninck de Sacramenti & censur. quest. 76. num. 85. cum seqq. meupsum de officio & potestate Parochi, cap. 20. ex num. 27.

² Parochiali in Ecclesia, quantumuis pauperi, afferuari debere sanctissimum Eucharistie sacramentum docet Sel. in selectis Canon. cap. 11. num. 12. vbi testatur ita resolutum in Vrbinaten. 22. Martij 1594.

³ Non posse concedi ab Ordinario licentiam afferuandi sanctissimum Eucharistie sacramentum in Ecclesia non Parochiali pro adoratione fidelium, sed requiri Sedis Apostolicæ facultatem, decisum referunt Aloyf. Ricc. in collect. decis. part. 4. collectan. 1216. & in praxi rerum fore ecclesiast. post resolut. 495. in notabil. de materia Episcop. infirmo. Piafecijs dict. cap. 3. num. 3. vers. duo. Marc. Antonius Genensis in praxi Archiepiscop. Neapolitan. cap. 110. Ego ipse in collect. ad d. cap. sanè, num. 7.

⁴ *a* In sacrario.] Collocato in Altari maiori, vel saltem, si ibi conseruari non possit, in aliquo Ecclesie conspicuo, & nobiliori loco, decenter pro facultatibus loci ornato, & bene clauso, ac clauis ipsius, non relinquatur in Altari, seu alio communi loco, sed penes Parochum, vel Capellanum custodiatur. Intus etiam decenter ornari debet, & tenenda sunt ibi duæ pyxides, in quarum vna conseruetur sanctissimum Sacramentum, in altera deferatur ad infirmos, & pyxides istæ non nisi super Altari viatico, vel super corporali collocentur: ibique olea sacra tenenda non sunt, sed in alio separato decenti lo-

co. Ita Fuscus de Visitat. lib. 1. cap. 5. num. 3. Piafecijs in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 24. vers. vnde primò, Aloyf. Riccius in decisuris Archiepiscop. Neapolitan. decis. 23. num. 5. p. 4. Ego ipse in collectan. ad cap. sanè 10. num. 2. & 3. de celebratione Missarum, & de officio & potestate Episcopi, part. 2. allegat. 22. & de officio & potestate Parochi, cap. 20. num. 27.

⁵ *β* Porro deferri ipsam sacram Eucharistiam ad infirmos, &c.] Deferendam esse admonet text. in dicto cap. sanè, habitu decenti, supposito mundo velamine, & cum superpelliceo, lumine præcedente, cum omni reuerentia, & honore, vultu dimisso ante pectus, cum vase argenteo, vel saltem in calice velo serico cooperto, cum pallio honesto, præcedente tintinnabulo, vt cuncti genu flectant, Psalmos, seu orationes inter eundem recitando, ita Paul. Fuscus dicto cap. 5. num. 10. Cened. ad Decretales collectan. 51. à n. 2. Piafecijs dict. vers. vnde primò, aduertens non esse deferendū per plateam in qua habitant Iudæi.

⁶ Onus huiusmodi deferendi sanctissimum Sacramentum ad infirmos esse de pertinentibus ad curam animarum, censuit Rota decis. 340. num. 1. part. 2. recent. quem refero ego ipse in collect. ad d. cap. sanè, num. 5. & de officio & potestate Parochi, c. 20. num. 31.

⁷ Et ita deferendum est vt illud sumant, non vt adorent tantum, sicut referunt decisum Armendar. in addit. ad recopil. legum Navarra lib. 4. tit. 29. l. 1. §. 1. de confitendo semel in anno, num. 9. Aloyf. Riccius d. decis. 23. à num. 7. p. 4. Ego ipse d. cap. 20. num. 44. vbi refero Zerolam. & Zypaum.

⁸ Nec est ministrandum sub specie vini si infirmus non possit deglutire sub specie panis, vt tradunt Soar. tom. 3. disp. 71. sect. 7. Squillante de obligat. clericor. p. 2. num. 76. quos refero d. c. 20. num. 45.

De Preparatione, que adhibenda est vt dignè quis sacram Eucharistiam percipiat.

C A P V T VII.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Ieiuno dandum sanctissimum Eucharistie sacramentum.
- 3 Peccatum carnale committens debet per aliquod temporis spatium abstinere sub veniali à Communionem.
- 4 Nullus cum conscientia p. m. accedere debet ad recipiendam Eucharistiam, absque præuia Confessione.
- 5 Confessio peccatorum mort. an fieri debeat de iure

- diuino ante Eucharistiam.
- 6 Communicare quando liceat non præmissa Confessione peccati mortalis.
- 7 Confessoris alterius præter proprium habens copiam, non potest ad Eucharistiam accedere sine præmissa Confessione.
- 8 Sacerdos, qui urgente necessitate celebrauit non præmissa Confessione peccati mort. tenetur quamprimum confiteri.
- 9 Quamprimum hic quid.

^a 3. Cor. 11. c. quid ergo. cap. sancta c. sicut Iudas, & c. timorè de consecrat. dist. 2. ^b 1. Cor. 11. c. qui teletate, de consecrat. dist. 3. c. quotidie. & c. panè, de consecrat. dist. 2. c. omnis qui, cum seq. de pen. dist. 11. & inf. c. 11.

SI non decet ad sacras vllas functiones quempiam accedere, nisi sanctè, certè quo magis sanctitas, & diuinitas cælestis huius Sacramenti viro Christiano comperta est, eo diligentius cauere ille debet, ne absque *a* magna reuerentia, & sanctitate ad id recipiendum accedat, præsertim cum illa plena formidinis *β* verba apud^a Apostolum legamus: Qui manducat & bibit indignè, iudicium sibi manducat, & bibit, non diiudicans corpus Domini. Quare communicare volenti reuocandum est in memoriam eius præceptum^b: *γ* Probet seipsum homo. Ecclesiastica autem consuetudo declarat, eam probationem necessariam esse, *δ* vt nullus sibi conscius mortalis peccati, quantumuis sibi^c contritus videatur, absque præmissa sacramentali Confessione ad sacram Eucharistiam accedere debeat: quod à Christianis omnibus,

bus, etiam ab ijs sacerdotibus, quibus ex officio incumbere celebrare, hæc sancta Synodus perpetuo seruandum esse decreuit, *modo non desit illis copia Confessoris, & quod si necessitate urgente, Sacerdos absque præuia Confessione celebraverit, quam primum confiteatur.*

1. **V**ide Nauarr. in manual. cap. 2. num. 7. cum seqq. & de oratione miscel. 39. num. 155. & in cap. fratres, de poenitent. dist. 3. num. 110. Hentiquez in summ. lib. 8. cap. 34. §. 3. litt. P. Sayr. de Sacramentis in genere lib. 2. cap. 47. g. 3. art. 2. Aegid. de Coninck de Sacramentis & censur. quest. 80. num. 5. cum seqq. Vasquez in 3. part. D. Thoma tom. 3. disp. 208. à num. 1. Valer. Reginald. in praxi fori poenitent. lib. 29. num. 98. Fernandez in examine Theologia moral. p. 3. cap. 4. §. 8. lul. Lauor. de Iubilao p. 2. cap. 5. num. 8. cum seqq. Paul. Layman in Theologia moral. lib. 5. tract. 4. cap. 6. Molies. in summa Theologia moral. tract. 3. cap. 8. num. 59. cum seqq. Filluc. in quest. moral. tom. 1. tract. 4. num. 210. cum seqq. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 7. num. 38. metuplum de offic. & potest. Parochi. cap. 20. num. 18. cum seqq.

2. **M**agna reuerentia, & sanctitate.] Contra reuerentiam huic sanctissimo Sacramento debitam fieret, ac illicitum foret vbi nullum probabile periculum mortis, vel superuenientis diuturnæ phrenesis infirmo imminere videretur, non ieiunio illud ministrare, ita ex Zambran. & Paul. Layman resolutum d. cap. 20. num. 37. Debet enim suscipiurus à media nocte esse ieiunus, ieiunio non solum ecclesiastico, verum etiam naturali, cap. liquido, de consecr. dist. 2. cap. ex parte, de celebrat. Missar. vbi dixi in collect. num. 3. Jacob. de Graff. in aureis decis. p. 1. lib. 2. cap. 30. num. 13. Menoch. de arbit. casu 406. Barthol. ab Angelo dialog. 4. §. 203. & dialog. 5. de Missa §. 198. Azor. institut. moral. p. 1. lib. 10. cap. 30. quest. 2. Fr. Ludouic. Miranda in man. Prelat. tom. 1. quest. 40. art. 13. conclus. 1. Bonacina de Sacram. disp. 4. quest. 6. puncto 2. num. 5. Hurtado de Sacramentis tom. 2. tract. de Eucharistia disputat. 9. diffie. 14. vbi disput. 15. quaerit an ieiunium ad sumptionem Eucharistiae prærequiritum debeat esse naturale, an sufficiat Ecclesiasticum? & diffie. 16. Vtrum Eucharistia possit aliquando à non ieiuno sumi?

3. **E**odem modo peccatum carnale committens, vt fornicationis, vel pollutionis, debet per aliquod temporis spatium, vt per diem, abstinere sub veniali à Communionem; etiam si patrat peccati Confessionem fecerit, nisi adsit iusta causa communicandi, veluti si sit magnæ solemnitatis festus, aut dies iubilati; vel si commode in sequentem diem differri nequeat. Ita Barthol. ab Angelo d. dialog. 4. §. 221. Valer. Reginald. d. lib. 29. num. 117. Soar. Sot. & alij apud Bonacin. d. punct. 2. num. 3. Hurtado d. tract. de Eucharist. disput. 9. diffie. 13.

¶ Verba apud Apostolum, &c.] 1. ad Corinth. c. 10. vers. 27. relata in cap. quid ergo, & in cap. sancta, & in cap. sicut Iudas, & in cap. timorem, de consecrat. distinct. 2.

¶ Probet seipsum homo, &c.] Vide cap. quotidie, cap. qui sceleratè, cap. panem, de consecr. dist. 2. Vasquez d. tom. 3. disp. 180. num. 52. Petr. de Ledesma in summ. p. 1. tract. de Eucharist. cap. 10. conclus. 15. vers. à ista dubda. Ioann. de Lugo de Sacrament. tract. de Euchar. disput. 15. sect. 1. num. 7. vbi dicit aliquos Patres intelligere illud verbum probet, non solum de probatione necessaria auferendo mortalia, sed etiam de purgatione à venialibus, & eorum radicibus, quæ impediunt aliquo modo fructum Sacramenti.

4. **N**ullus sibi conscius peccati mortalis, &c.] Nullum cum conscientia peccati mort. accedere debere ad recipiendam Eucharistiam absque præuia Confessione, tradunt Azor. instit. moral. p. 1. lib. 10. cap. 31. g. 2. Petr. de Ledesma d. tract. de Eucharist. cap. 11. conclus. 8. Hurtado d. tract. de Eucharist. disp. 9. diffie. 5. Valer. Reginald. in praxi fori poenitent. lib. 29. num. 48. citatos per me in collect. ad cap. de homine, num. 7. de celebr. Missar. Layman in Theologia moral. lib. 5. tract. 4. cap. 6. nu. 4. & 5. plures quos refert Bonacin. d. q. 6. punct. 1. à num. 8. vbi num. 9. docet hunc cum conscientia peccati mortalis Eucharistiam sumentem grauius peccare quo grauius est peccatum, obseruatque cum alijs, quos citat, differentiam inter illum, qui accedit ad Eucharistiam cum conscientia peccati mortalis, & inter eum, qui conscientiam habet peccati venialis, quod qui

habet conscientiam tantum peccati venialis, non impeditur quin Eucharistia fructum recipiat, cum peccatum veniale, quamuis actualiter committatur, non sit obex ad diuinam gratiam, neque cum ea sit incompatible. Ioann. de Lugo d. tract. de Eucharist. disp. 14. sect. 4. num. 54. cum seqq. Ioann. Sanc. in select. disput. 22. num. 4. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 7. num. 46. cum seqq.

An de iure diuino sacra peccatorum mortalium Confessio ante Eucharistiam fieri debeat? Affirmant Hentiquez in summ. lib. 8. cap. 45. §. 3. in commento litt. P. & V. Hurtado d. disput. 9. diffie. 5. Azor. d. cap. 31. g. 2. Cened. ad Dieret. fal. collect. 98. num. 1. Valent. tom. 4. disp. 6. q. 8. puncto 3. ad 1. Vasq. tom. 3. disp. 208. à num. 15. Valer. Reginald. d. lib. 29. num. 103. Bonacina d. q. 6. puncto 1. num. 35. late Ioan. de Lugo d. disp. 14. sect. 4. num. 69. cum seqq.

¶ Modo non desit illis copia Confessoris, &c.] Non præmissa Confessione peccati mortalis iam committi communicare licet, si adsit necessitas communicandi, nec adsit copia Confessoris, dummodo præmittatur saltem contritionis actus ne indignè suscipiatur Eucharistia cum peccato mortali: nam actus contritionis est in nostra potestate, posito diuino auxilio, quo Deus nunquam nos deserit. Ita docent Cano in relect. de Poenit. p. 5. §. ad tertium non est difficile, Cordub. lib. 1. quest. 16. ante fin. Ioann. de Lugo de Sacrament. tom. 1. tract. de Eucharist. disp. 14. sect. 5. ex num. 81. Barthol. ab Angel. d. dial. 4. §. 189. Chameror. de Euchar. cap. 9. dub. 7. & cap. 10. dub. 13. Valer. Reginald. d. lib. 29. num. 99. & 109. Azor. d. cap. 31. quest. 3. Cened. d. collect. 98. num. 1. Vasquez tom. 3. disput. 208. à num. 15. Bonacina d. q. 6. punct. 1. num. 13.

Vnde colligitur eum non posse ad Eucharistiam accedere sine præmissa Confessione, qui non habet copiam proprii Confessorij, sed alterius, cui non consuevit propria peccata confiteri; hic enim non dicitur esse in necessitate communicandi sine Confessione, cum habeat copiam alterius Confessorij approbati, quamuis peccata sua maiori cum deuotione Confessorio soleat confiteri. Ita Hentiquez d. lib. 8. cap. 47. Petr. de Ledesma d. tract. de Eucharist. cap. 11. vers. 10. quarto, Valer. Reginald. d. lib. 29. num. 107. & 108. ad fin. Azor. d. cap. 30. q. 8. Bonacina d. punct. 1. num. 27. vbi num. 28. resolutum eum, qui habet necessitatem communicandi, sed non habet copiam Confessorij approbati, aut si habeat copiam Confessorij approbati, rationabiliter timet manifestandum peccatum in Confessione expressum, posse licite communicare, non præmissa confessione illius peccati, quod rationabiliter timet manifestandum, si illud detegat in Confessione, & num. 29. tenet eum, qui habet necessitatem communicandi, sed non habet copiam Confessorij approbati, posse licite communicare, non præmissa Confessione, quamuis habeat copiam Confessoris non approbati, nisi forte habeat privilegium eligendi sibi Confessorium non approbatum, tunc enim eum possit illum Sacerdotem ex privilegio eligere, non dicitur esse in necessitate communicandi sine præmissa Confessione, & num. 30. cum Nugno, Valer. Reginald. Soar. & alijs, subdit illam loci distantiam inter poenitentem, & confessorium sufficere, vt poenitens dicatur non habere copiam Confessorij, & consequenter possit non præmissa Confessione celebrare, quia ob difficultatem itineris, vel breuitatem temporis, vel ob vrgentia negotia, vel ob periculum scandali, seu infamiae, Sacerdos non potest hic & nunc Confessorium adire sine magno incommodo: plures alios casus percipit Filluc. in quest. moral. tom. 1. tract. 4. à num. 214.

¶ Quod si necessitate urgente, &c.] Sacerdotem, qui vrgente necessitate celebrauit, non præmissa Confessione peccati mort. teneri quamprimum confiteri, non sic statim laicum, qui sine præmissa Confessione suscepit Eucharistiam, per hunc text. doceat Doctores infra citandi, ex ea ratione, quia Con. il. loquitur solum de Presbyteris; argumentum autem à simili non habet locum in materia

matéria præceptorum à iure positivo emanantium, & sic non obligat superior per ea, quæ præciperet si animadverteret, sed per ea, quæ actu præcipit: ita Molfes. *in sum. tom. 1. tract. 3. cap. 10. num. 28.* Filiuc. *tom. 1. tract. 4. cap. 8. q. 5. num. 221.* Possenin. *de administrat. Sacrament. cap. 5. num. 40.* Galet. *in margarita casuum conscient. verb. Eucharistia 3.* Nald. *in summa verb. Sacerdos, num. 5.* Valer. Reginald. *d. lib. 29. num. 110.* Layman *d. tract. 4. cap. 6. num. 7.* Ioann. de Lugo *de Sacram. tomo 1. tract. de venerabili Eucharist. sacram. disp. 14. sect. 7. num. 138.* Hurtado *de Sacram. tomo 2. tract. de Eucharistia, disp. 9. diff. 7. in princ. vbi etiam quod hoc præceptum non est diuinum, sed tantum Ecclesiasticum.* Barthol. à S. Fausto *tom. 3. tract. de Pœnit. lib. 4. quest. 20.* Ego ipse *de officio, & potestate Parochi, cap. 20. num. 39.* & plures alij apud Bonacin. *d. puncto 1. num. 37.* Vnde Parochi deficientes sibi Confessoris copia poterunt præmissa Confessione celebrare illis diebus, in quibus tenentur ex officio ad factum faciendum ne Parochiani careant Missa. Ita Squilante *de oblig. Sacerd. part. 1. num. 118.* Raguc. *in lucerna Paroch. tract. de Euchar. q. 24.* Paul. Layman *lib. 5. tract. 4. cap. 6. num. 6.* Marchun. *de Sacram. Ordinis tract. 3. p. 3. cap. 1. num. 4. cum seq.*

Causa autem necessitatis ex mente omnium Doctorem ille indicatur, quando bona fama Sacerdotis periclitaretur nisi celebraret; aut si fidelis quis in articulo mortis existens, communicaturus esset, nulla existente Hostia consecrata, posset ad infirmum communicandum celebrare, licet non adesset Confessarius, cui confiteri posset; aut ne Parochus totum populum sine Missa relinqueret, aut perficeret sacrificium, scilicet Missam ab alio Sacerdote inceptam, qui ob ægritudinem valde subitam non potuit illam perficere. Ita Ioan. Sanc. *d. disputat. 32. num. 4.* & aduertit Ioan. de Lugo *d. disputat. 14. sect. 5. num. 107. cum seqq.* casus necessitatis ab aliquibus ad duo capita reduci, primum est instantis mortis, si aliquis, v. g. in mortis articulo non possit confiteri, aut absolutionem obtinere, & possit communicare, in quo casu concedunt omnes posse id fieri. Secundum caput est infamiae, aut detrimenti, quod incurritur si homo non communicet.

9. *¶ Quamprimum confiteatur.* Hanc particulam ita intelligendam fore credit Molfes. *d. tom. 1. tract. 1. cap. 10. num. 28.* & Fagundez *in quinq. Ecclesie præcepta tract. 3. lib. 7. cap. 8. num. 9.* vt Sacerdos postea confiteatur suo tempore, nempe ante aliam celebrationem. At Diana *moral. resolut. part. 1. tract. de celebrat. Missar. resolut. 60.* illud quamprimum, intelligit, id est, intra triduum. At Zerola *in praxi Pœnitens. cap. 10. quest. 32.* & Barthol. à S. Fausto *d. lib. 4. quest. 20.* extendunt vsque ad mane sequens. Verum Ioan. de Lugo *de Sacrament. tom. 1. tract. de venerabili Eucharistie sacramento, disputat. 14. sect. 7. num. 162.* obseruat intentionem Concilij fuisse Sacerdotum conscientiam & puritati consulere, idcirco voluisse prouidere ita per-

mittendo in casu veræ necessitatis celebrare cum contritione, vt maneret obligatio confitendi data occasione, vt tollatur periculum sepius, celebrandi absque Confessione: vnde infert posse contingere quod aliquando obliget illud præceptum sub mort. ad confitendum eadem die, quando scilicet hodie habet Confessarium, & non est certum, an cras illud sit habiturus, cum tamen inter eadem necessitas celebrandi cras; tunc enim etiamsi tero die habiturus sit certo Confessarium, debet hodie confiteri, quia dilatio illa, licet sit parua quoad tempus, est magna in qualitate; cum sit causa celebrandi iterum absque Confessione. Et quod Sacerdos celebrans absque præuia Confessione ob inopiam Confessarij teneatur quamprimum possit confiteri, si aliud gratie non obstat, tenet Ioan. Sanc. *in selectis disput. 32. num. 14. vers. cum autem Concilium.*

Sed dubitant nonnulli, an hæc verba consilium, aut præceptum inducant? Importare consilium, crediderunt Petr. de Ledesma *in sum. m. de Eucharist. p. 1. cap. 11. ante 9. conclus. Villalob. etiam in sum. tract. 7. difficult. 37. num. 6.* Fagundez *præcept. 3. lib. 2. cap. 8. num. 9.* Sed alij melius præceptum inducere affirmant, vt sunt Suarez *de Sacram. disp. 66. sect. 7.* Hurtado *de Eucharist. disp. 9. diff. 7. in fine.* Agid. *de Coniunct. de Sacrament. quest. 80. art. 4. in fine.* Bonacina *cod. tract. disput. 4. quest. 5. puncto 2.* Valer. Reginald. *in praxi fori pœnit. lib. 29. num. 110.* quos refert & sequitur Ioan. Sanc. *d. disput. 32. nu. 12.* Ioan. de Lugo *d. tract. de Eucharist. disput. 14. sect. 7. num. 135.* Barthol. à S. Fausto *d. lib. 4. quest. 20. in fine.*

Virum autem qui non necessitate, nec carentia Confessarij, sed ex mera malitia, & culpabiliter celebrat absque Confessione, obligetur hoc præcepto Tridentini ad postea quamprimum confitendum. Contra Syluum negat Ioan. de Lugo *d. disputat. 14. sect. 7. num. 110.* Ioan. Sanc. *d. disputat. 32. num. 12. in fine.* vbi idem dicit, quando ex oblivione desijt confiteri aliquod peccatum, Bonacina *d. puncto 1. num. 38.* vbi resoluit Sacerdotem, qui ex sua malitia celebravit in peccato mort. non præmissa Confessione, non teneri quamprimum post celebrationem confiteri, hoc enim non dicitur celebrasse urgente necessitate, sed ex malitia: Tridentinum verò loquitur de Sacerdote celebrante ex necessitate absque præmissa Confessione, & num. 40, tenet Sacerdotem urgente necessitate communicantem, more laicorum absque præmissa mortalium Confessione, non teneri post Communionem ex hoc decreto statim confiteri, quia text. in præsentem loquitur de Sacerdote celebrante, & non comprehendit laicum, ex Vasq. *disputat. 208. num. 23.* Soar. *disput. 66. sect. 7.* Agid. *de Coniunct. quest. 80. art. 4. in fine.* Reginald. *libro 29. num. 110.* quos refert & sequitur Hurtado *d. tract. de Eucharist. disput. 9. difficult. 7. prop. fin.* Barthol. à S. Fausto *d. lib. 4. questione 21.*

De vsu huius admirabilis Sacramenti.

C A P V T V I I I.

¶ Cap. quid est cum seq. e. dupliciter. & c. in illo de consecrat. dist. 2. Aug. cont. Donatist. sepe. Prosp. in lib. Sent. b. Galat. 5. c. Infr. can. 5. d. Matth. 22. e. c. relatum, de consecrat. dist. 2. infra cap. 10. f. Ioann. 6. c. prima de consecrat. dist. 2.

Quoad vsu autem, rectè & sapienter Patres nostri tres rationes hoc sanctum Sacramentum accipiendi distinxerunt. Quosdam enim docuerunt sacramentaliter dumtaxat id sumere, vt peccatores, alios tantum spiritaliter, illos nimirum, qui voto propositum illum cœlestem panem edentes, fide viva, quæ per dilectionem operatur, fructum eius, & vtilitatem sentiunt; tertios porò sacramentaliter simul & spiritaliter: hi autem sunt, qui ita se prius probant, & instruant, vt vestem nuptialem induti ad diuinam hanc mensam accedant. In sacramentali autem sumptione semper in Ecclesia Dei mos fuit, vt laici à sacerdotibus Communionem acciperent, sacerdotes autem celebrantes se ipsos communicarent: qui mos, tanquam ex traditione Apostolica descendens, iure, ac merito retineri debet. Deinde autem pro paterno affectu admonet sancta Synodus, hortatur, rogat, & obsecrat per viscera misericordiae Dei nostri, vt omnes & singuli, qui Christiano nomine cœsentur, in hoc vnitatis signo, in hoc vinculo charitatis, in hoc concordiae symbolo iam tandem aliquando conueniant, & concordent, memoresque tantæ maiestatis, & tam eximij amoris Iesu Christi Domini nostri, qui dilectam animam suam in nostræ salutis pretium, et carnem suam nobis dedit ad manducandam

hæc